HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a treia)

11 februarie 2010 *

În cauza C-373/08,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 234 CE de Finanzgericht Düsseldorf (Germania), prin decizia din 30 iulie 2008, primită de Curte la 14 august 2008, în procedura

Hoesch Metals and Alloys GmbH

împotriva

Hauptzollamt Aachen,

CURTEA (Camera a treia),

compusă din domnul J. N. Cunha Rodrigues, președintele Camerei a doua, îndeplinind funcția de președinte al Camerei a treia, doamna P. Lindh, domnii A. Rosas, U. Lõhmus (raportor) și A. Ó Caoimh, judecători,

* Limba de procedură: germana.

avocat general: domnul J. Mazák,
grefier: doamna R. Șereș, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 9 iulie 2009,

luând în considerare observațiile prezentate:

— pentru Hoesch Metals and Alloys GmbH, de H. Bleier, Rechtsanwalt;

— pentru Consiliul Uniunii Europene, de domnul J.-P. Hix, în calitate de agent, asistat de G. M. Berrisch și G. Wolf, Rechtsanwälte;

— pentru Comisia Europeană, de domnii R. Lyal, H. van Vliet și B.-R. Killmann, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea articolului 24 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58, denumit în continuare „Codul vamal") și validitatea Regulamentului (CE) nr. 398/2004 al Consiliului din 2 martie 2004 de instituire a unui drept antidumping definitiv la importurile de siliciu originare din Republica Populară Chineză (JO L 66, p. 15, Ediție specială, 11/vol. 34, p. 122).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Hoesch Metals and Alloys GmbH (denumită în continuare „Hoesch"), pe de o parte, și Hauptzollamt Aachen (autoritatea vamală din Aachen), pe de altă parte, cu privire la stabilirea originii nepreferențiale a siliciului care provine din China și care a suferit diverse operațiuni de tratare în India.

Cadrul juridic

Acordul privind regulile de origine

3 Acordul privind regulile de origine (OMC-GATT 1994), anexat la Actul final semnat de Comunitatea Europeană la Marrakech la 15 aprilie 1994 și aprobat în numele acesteia prin Decizia 94/800/CE a Consiliului din 22 decembrie 1994 privind încheierea, în numele Comunității Europene, referitor la domeniile de competența sa, a acordurilor obținute în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay (1986-1994) (JO 1994, L 336, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 3), urmărește armonizarea regulilor de origine și instituie, pe o perioadă tranzitorie, un program de lucru pentru armonizare.

Reglementarea vamală comunitară

4 Articolul 24 din Codul vamal prevede:

„Mărfurile în producerea cărora intervin două sau mai multe țări sunt considerate originare din țara în care au fost supuse ultimei transformări sau prelucrări substanțiale, justificată economic, efectuată într-o întreprindere echipată în acest scop și din care a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu de fabricație important."

5 Articolele 35-40 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului nr. 2913/92 (JO L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3), precum și anexele 10 și 11 la acesta precizează, pentru anumite produse, transformările sau prelucrările care conferă originea în conformitate cu articolul 24 din Codul vamal. Siliciul metalic nu face parte dintre produsele vizate de aceste dispoziții.

6 Poziția 2804 din Nomenclatura combinată cuprinsă în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3), astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1789/2003 al Comisiei din 11 septembrie 2003 (JO L 281, p. 1, denumită în continuare „NC"), are următorul cuprins:

„2804 Hidrogen, gaze rare și alte nemetale:

[…]

— Siliciu:

2804 61 00 — — Cu un conținut în greutate de minimum 99,99 % siliciu

2804 69 00 — — Altele

[…]” [traducere neoficială]

Reglementarea comunitară privind măsurile antidumping

7 Dispozițiile privind instituirea unor taxe antidumping de către Comunitatea Europeană sunt prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 461/2004 al Consiliului din 8 martie 2004 (JO L 77, p. 12, Ediție specială, 11/vol. 34, p. 171, denumit în continuare „regulamentul de bază”).

8 Articolul 3 alineatul (1) din regulamentul de bază prevede:

„În sensul prezentului regulament, prin termenul «prejudiciu» se înțelege, în cazul în care nu se specifică altfel, un prejudiciu important adus unei industrii comunitare,

pericolul de prejudiciu important adus unei industrii comunitare sau o întârziere semnificativă în crearea unei industrii comunitare și se interpretează în conformitate cu dispozițiile prezentului articol."

9 Articolul 5 din același regulament reglementează deschiderea procedurilor de anchetă inițială care vizează stabilirea existenței, a gradului și a efectului oricărui dumping invocat într-o plângere.

10 Articolul 9 alineatul (4) din regulamentul menționat prevede:

„În cazul în care din constatarea definitivă a faptelor reiese că există dumping și prejudiciu care rezultă din acesta și că interesul Comunității necesită o acțiune în conformitate cu articolul 21, Consiliul impune o taxă antidumping definitivă, hotărând cu privire la propunerea Comisiei, prezentată după consultarea comitetului consultativ. Propunerea este adoptată de Consiliu, cu excepția cazului în care hotărăște cu majoritate simplă să o respingă, în termen de o lună de la prezentarea acesteia de către Comisie. În cazul în care sunt în vigoare taxe provizorii, se prezintă o propunere de măsuri definitive cu cel puțin o lună înainte de expirarea acestor taxe. Valoarea taxei antidumping nu trebuie să depășească marja de dumping stabilită și trebuie să fie mai mică decât această marjă, în cazul în care această taxă mai mică este suficientă pentru a elimina prejudiciul adus industriei comunitare."

11 Potrivit articolului 11 din regulamentul de bază:

„[…]

(2) O măsură antidumping expiră la cinci ani de la instituirea ei sau la cinci ani de la data încheierii reexaminării celei mai recente care a avut ca obiect atât dumpingul, cât și prejudiciul, cu excepția cazului în care reexaminarea a stabilit că expirarea măsurii ar favoriza continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului. O reexaminare a măsurilor care urmează să expire are loc fie la inițiativa Comisiei, fie pe baza cererii prezentate de către producătorii comunitari sau în numele lor și măsura rămâne în vigoare până la stabilirea rezultatelor reexaminării.

Se efectuează o reexaminare a măsurilor care urmează să expire atunci când cererea conține suficiente elemente de probă că suprimarea măsurilor ar favoriza probabil continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului. Această probabilitate poate fi indicată, de exemplu, de dovada continuării dumpingului și a prejudiciului sau de dovada că eliminarea prejudiciului se datorează în totalitate sau parțial existenței măsurilor sau de dovada că situația exportatorilor sau condițiile pieței sunt de asemenea natură încât implică probabilitatea unor noi practici de dumping care produc prejudicii.

[…]

(5) Dispozițiile pertinente din prezentul regulament referitoare la procedurile și la desfășurarea anchetelor, cu excepția celor care privesc termenele, se aplică oricărei reexaminări efectuate în temeiul alineatelor (2), (3) și (4) ale acestui articol. Reexaminările efectuate în temeiul alineatelor (2) și (3) se desfășoară cu diligență și sunt finalizate, în mod normal, în termen de douăsprezece luni de la data inițierii lor.
[…]

(6) […] În cazul în care reexaminările justifică acest lucru, măsurile se abrogă sau se mențin în temeiul alineatului (2) sau se abrogă, se mențin ori se modifică în temeiul alineatelor (3) și (4) de instituția comunitară responsabilă de adoptarea lor. […]

[…]"

12 Prin Regulamentul (CEE) nr. 2200/90 din 27 iulie 1990 (JO L 198, p. 57), Consiliul a instituit pentru prima dată o taxă antidumping definitivă la importurile de siliciu metalic originare din China. În urma unui aviz de expirare a măsurilor adoptate prin Regulamentul nr. 2200/90, publicat în cursul lunii februarie 1995, Comisia a fost sesizată cu o cerere de reexaminare la care au fost anexate elementele de probă a dumpingului al cărui obiect îl constituie produsul în cauză, elemente care au fost considerate suficiente pentru a justifica deschiderea unei anchete. Ținând seama de concluziile acestei anchete, Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 2496/97 din 11 decembrie 1997 privind instituirea unei taxe antidumping definitive la importurile de siliciu metalic originare din Republica Populară Chineză (JO L 345, p. 1).

13 Al douăzeci și patrulea considerent al Regulamentului nr. 2496/97 menționează:

„[…]

Marja de dumping, exprimată în procentaj din prețul de export CIF franco frontieră comunitară, este de 68,1 %." [traducere neoficială]

14 Articolul 1 alineatul (2) din regulamentul respectiv prevede:

„Nivelul taxei antidumping definitive aplicabile prețului net franco frontieră comunitară, înainte de vămuire, este de 49 %." [traducere neoficială]

15 În urma publicării, în luna martie 2002, a unui aviz de expirare iminentă a măsurilor antidumping, Comisia a primit o cerere de reexaminare în temeiul articolului 11 alineatul (2) din regulamentul de bază. La încheierea acestei reexaminări, Consiliul a decis, prin adoptarea Regulamentului nr. 398/2004, să mențină măsurile instituite prin Regulamentul nr. 2496/97.

16 Considerentul (27) al Regulamentului nr. 398/2004 menționează:

„În conformitate cu articolul 2 alineatul (11) din regulamentul de bază, marja de dumping s-a stabilit pe baza unei comparații între valoarea normală medie ponderată și media ponderată a prețurilor de export, așa cum s-a determinat anterior. Această comparație a arătat existența dumpingului. Marja de dumping exprimată în procentaj din prețul CIF frontieră comunitară, înainte de vămuire, s-a dovedit importantă (12,5 %), deși mult inferioară nivelului constatat pe parcursul anchetelor precedente."

17 Tabelul 6 din preambulul acestui regulament, referitor la volumul de vânzări de siliciu ale industriei comunitare în cadrul Comunității, este următorul:

	„1998	1999	2000	2001	Perioada de anchetă
Tone	86 718	114 587	133 568	128 219	136 421
Indice	100	132	154	148	157
Evoluție		+32 %	+17 %	–7 %	+6 %”

18 Considerentul (51) al Regulamentului nr. 398/2004 menționează:

„Între 1998 și perioada de anchetă, vânzările industriei comunitare către clienți independenți [în cadrul Comunității] au crescut cu 57 %.”

19 Tabelul 8 din preambulul regulamentului respectiv, care prezintă cotele de piață deținute de industria comunitară pe piața siliciului, indică:

	„1998	1999	2000	2001	Perioada de anchetă
Procentaj din piață	29,8 %	35,2 %	34,3 %	34,3 %	36,7 %
Indice	100	118	115	115	123”

20 Potrivit considerentului (54) al Regulamentului nr. 398/2004:

„Cota de piață deținută de industria comunitară a trecut de la 29,8 % în 1998 la 36,7 % în perioada de anchetă, ceea ce corespunde cu creșterea producției și a volumului său de vânzări înregistrate după deschiderea unei noi unități de producție în Comunitate. Aceasta a crescut puternic între 1998 și 1999 (+5,4 % din piață) odată cu instalarea unor noi echipamente de producție în Uniunea Europeană. O îmbunătățire mai puțin importantă (+2,4 procente) a avut loc între 2001 și perioada de anchetă."

21 Considerentele (71)-(74) ale acestui regulament au următorul cuprins:

„(71) După cum s-a explicat și s-a demonstrat anterior, industria comunitară a beneficiat, în perioada 1998-2000, de o creștere de piață de 34 %, precum și de o creștere importantă a volumului de vânzări și a cotei de piață. Ulterior, totuși, volumul de vânzări și cota de piață au stagnat, iar situația financiară a industriei comunitare (preț, rentabilitate și flux de lichidități) s-a deteriorat.

(72) O examinare mai aprofundată permite să se constate că industria comunitară a cunoscut, în mare, o evoluție pozitivă între 1998 și 2000. După anul 2000, nu s-a observat nicio îmbunătățire semnificativă.

(73) Îmbunătățirile observate între 1998 și 2000 se pot datora deciziilor luate în 1998 de către industria comunitară de a investi în echipamente de producție noi în Comunitate. Între 1998 și 2000, capacitățile de producție ale Uniunii au crescut cu 26 %, de la 125 000 la 158 000 tone. Aceste decizii au urmat măsurilor antidumping instituite la importurile de siliciu provenite din China, care fuseseră prelungite în 1997, astfel cum se precizează la considerentul (1). […] Industria comunitară a putut, așadar, să beneficieze de măsuri antidumping la importurile de siliciu provenite din China. Între 2000 și perioada de anchetă

situația industriei comunitare s-a deteriorat, prețul scăzând cu 46 de euro/tonă, rentabilitatea pierzând 7,1 procente, fluxurile de lichidități scăzând cu 59 %, iar investițiile cu 55 %. În perioada de anchetă, industria comunitară se găsea într-o situație deficitară. Din toate aceste motive, se consideră că industria comunitară s-a găsit într-o situație extrem de delicată și de vulnerabilă în perioada de anchetă.

[…]

(74) Volumul importurilor provenite din China care fac obiectul unui dumping a crescut considerabil în cursul perioadei în cauză și este probabil ca, în lipsa măsurilor antidumping în vigoare, cantități foarte mari din produsul în cauză să intre pe piața comunitară la prețuri foarte mici, inferioare prețurilor industriei comunitare. Ținându-se seama de nivelul dreptului antidumping în vigoare, diferența de preț dintre produsul importat și cel produs de industria comunitară ar putea fi mai mare de 35 % în cazul expirării măsurilor."

22 Potrivit articolului 1 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 398/2004:

„(1) Se instituie un drept antidumping definitiv la importurile de siliciu înregistrate [în subpoziția NC] 2804 69 00, originare din Republica Populară Chineză.

(2) Nivelul dreptului antidumping definitiv aplicabil prețului net franco frontieră comunitară, înainte de vămuire, este de 49 %."

Acțiunea principală și întrebările preliminare

23 La 15 iunie și la 12 august 2004, Hoesch a declarat la Hauptzollamt Duisburg (biroul principal vamal din Duisburg) siliciu metalic în cadrul subpoziției 2804 69 00 din NC în scopul punerii acestuia în liberă circulație. Reclamanta importase acest produs din India și declarase această țară drept țară de origine.

24 Cu toate acestea, din decizia de trimitere reiese că siliciul metalic în discuție în acțiunea principală provenea din China și că acesta fusese livrat, sub formă de blocuri de doi pe trei metri, societății Metplast stabilite în India. Societatea respectivă a efectuat apoi diverse operațiuni asupra blocurilor, în sensul că acestea au fost triate, zdrobite și purificate. Boabele care rezultau din zdrobire au fost cernute, apoi sortate în funcție de volumul lor și, în sfârșit, ambalate. Purificarea siliciului a fost realizată prin îndepărtarea, parțial manual și parțial în mod mecanic, a impurităților conținute de boabele de siliciu rezultate din zdrobirea blocurilor. Fierul în stare liberă prezent în siliciu a fost ulterior extras printr-un procedeu magnetic. Gradul de puritate al siliciului metalic, după efectuarea tuturor operațiunilor de către societatea respectivă, era mai mare de 98,5 %, un asemenea grad fiind, în opinia Hoesch, necesar pentru ca siliciul metalic să poată fi utilizat în fabricarea aliajelor din aluminiu. Totuși, potrivit instanței de trimitere, gradul de puritate al siliciului nu era cunoscut înainte de importarea acestuia din China.

25 În urma unor investigații efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF), Hauptzollamt Aachen a apreciat că siliciul metalic în discuție în acțiunea principală nu a fost supus unei transformări sau unei prelucrări substanțiale în India și că, așadar, nu putea fi considerat ca fiind originar din această țară. Prin urmare, a concluzionat că

acest produs trebuie să fie considerat originar din China. Prin două decizii de impunere din 6 iunie 2007, această autoritate a solicitat societății Hoesch, în temeiul articolului 1 din Regulamentul nr. 398/2004, recuperarea ulterioară a taxelor antidumping în cuantum de 99 974,74 euro.

26 Prin acțiunea formulată la Finanzgericht Düsseldorf, Hoesch a solicitat anularea deciziilor menționate, arătând că siliciul în discuție în acțiunea principală a suferit, în India, o transformare sau o prelucrare substanțială și că, în consecință, trebuia să fie considerat originar din această țară. În opinia acestei societăți, zdrobirea blocurilor de siliciu a dus la o transformare a acestor blocuri în boabe și la purificarea acestora, ceea ce a presupus o muncă considerabilă, și a permis creșterea gradului de puritate al siliciului. În plus, Hoesch invocă nevaliditatea Regulamentului nr. 398/2004.

27 Instanța de trimitere consideră că soluționarea acțiunii depinde de problema dacă tratarea efectuată în India reprezintă o transformare sau o prelucrare ce conferă originea în sensul articolului 24 din Codul vamal, situație în care siliciul metalic importat nu ar fi supus taxelor antidumping. În caz contrar, instanța ridică problema validității Regulamentului nr. 398/2004.

28 Aceasta consideră că nu se pune problema domeniului de aplicare al așa-numitelor reguli „de listă”, redactate de Comisie în scopul de a preciza noțiunile prevăzute la articolul 24 din Codul vamal și disponibile pe site-ul său internet.

29 În aceste condiții, Finanzgericht Düsseldorf a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Articolul 24 din [Codul vamal] trebuie interpretat în sensul că trierea, purificarea și zdrobirea blocurilor de siliciu metalic, precum și cernerea, sortarea și ambalarea consecutive ale boabelor de siliciu rezultate prin zdrobire reprezintă o transformare sau o prelucrare ce determină originea?

2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: Regulamentul [nr. 398/2004] este valid?"

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

Observațiile prezentate Curții

30 Mai întâi, Hoesch consideră că originea nepreferențială a siliciului metalic trebuie să fie stabilită numai în temeiul articolului 24 din Codul vamal și că, în cauza principală, toate condițiile de aplicare a acestei dispoziții sunt reunite, astfel încât operațiunea în discuție în acțiunea principală trebuie să fie privită ca reprezentând o transformare sau o prelucrare substanțială care conferă originea nepreferențială a produsului respectiv.

31 În opinia acestei societăți, operațiunile efectuate în India asupra siliciului importat din China trebuie să fie considerate o transformare substanțială a acestuia, noțiunea de transformare substanțială putând fi definită, în speță, ca o modificare a materiilor precursoare, astfel încât acestea să dobândească alte caracteristici. Astfel, la terminarea operațiunii de zdrobire, blocurile de siliciu își vor fi pierdut forma inițială. Hoesch invocă de asemenea jurisprudența Curții, potrivit căreia ultima transformare a unui produs nu este „substanțială", în sensul articolului 24 din Codul vamal, decât dacă produsul care rezultă din această transformare prezintă proprietăți și o compoziție specifice proprii, pe care nu le avea înainte de această transformare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 ianuarie 1977, Gesellschaft für Überseehandel, 49/76, Rec., p. 41, punctul 6). În cauza principală, operațiunea de purificare ar fi dus la eliminarea impurităților conținute în blocurile de siliciu, ar fi modificat destinația siliciului și ar fi permis astfel utilizarea sa într-un aliaj din aluminiu.

32 În continuare, Hoesch arată că cerința de schimbare a subpoziției tarifare prevăzută de regulile de listă, spre deosebire de numeroase reguli de origine a mărfurilor, nu figurează printre condițiile prevăzute la articolul 24 din Codul vamal. Prin urmare, schimbarea poziției tarifare nu constituie o condiție de aplicare a articolului 24 menționat. În plus, întrucât regulile de listă și notele introductive ale capitolului 28 din regulile menționate (denumite în continuare „notele introductive") nu au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și sunt disponibile numai pe internet și în limba engleză, acestea nu au un caracter obligatoriu. Hoesch consideră că, în situația în care ar fi necesar totuși să fie invocate, notele introductive ar confirma originea nepreferențială a produsului în cauză în acțiunea principală. Astfel, din notele introductive respective ar reieși că operațiunile de purificare și de zdrobire a siliciului pot constitui, în anumite condiții, o transformare sau o prelucrare substanțială care conferă originea acestuia. Aceste condiții ar fi îndeplinite în acțiunea principală.

33 În schimb, Comisia sugerează să se țină seama de regulile de listă și de notele introductive în scopul de a se asigura, în special, o uniformitate în aplicarea legislației vamale și o conformitate a aplicării acestei legislații cu obligațiile contractate de Comunitate în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului (OMC). Astfel, potrivit Comisiei, aceste reguli concretizează rezultatele provizorii ale negocierilor din cadrul

lucrărilor de armonizare ale Comitetului pentru regulile de origine al acestei organizații, prevăzut de Acordul privind regulile de origine.

34 Pe de altă parte, utilizarea, în cadrul regulilor de listă, a criteriului schimbării subpoziției tarifare, criteriul potrivit căruia marfa respectivă trebuie să fie considerată că a suferit ultima transformare sau prelucrare substanțială numai atunci când subpoziția sa tarifară se modifică, este, în opinia Comisiei, justificată din punct de vedere tehnic, în măsura în care, în cauza principală, acest criteriu ar ține seama de operațiunile necesare producerii de siliciu metalic, precum și de scopurile fabricării acestuia. Astfel, clasificarea siliciului în cadrul subpoziției 2804 61 sau 2804 69 din NC s-ar întemeia pe gradul de puritate al acestuia, cu alte cuvinte, pentru prima subpoziție, un grad egal sau mai mare de 99,9 % și, respectiv, pentru cea de a doua subpoziție, un grad mai mic de 99,9 %, și ar corespunde astfel nu numai utilizării primite, ci și muncii necesare pentru fabricarea acestui produs. În plus, Comisia arată că, în acțiunea principală, nu se poate face o distincție obiectivă și reală între produsul de bază, și anume siliciul sub forma blocurilor de metal, și boabele de siliciu metalic obținute prin triere, apoi cernere, sortare și ambalare, aceste operațiuni nemodificând deloc proprietățile sau compoziția siliciului metalic, care rămâne siliciu metalurgic a cărui destinație este limitată la fabricarea aliajelor din aluminiu.

35 Cu toate acestea, întemeindu-se pe notele introductive nr. 3 și nr. 4, Comisia consideră că purificarea și zdrobirea siliciului pot, în anumite împrejurări, în pofida lipsei unei schimbări a poziției tarifare, să reprezinte o transformare sau o prelucrare substanțială care conferă originea, cu condiția ca, pe de o parte, purificarea să reprezinte o etapă de fabricație în cursul căreia sunt eliminate cel puțin 80 % din impuritățile existente sau la finalizarea căreia să fie atins un asemenea grad de puritate încât să permită o utilizare specifică a produsului existent ori, pe de altă parte, zdrobirea să corespundă unei reduceri intenționate a siliciului care să ducă la un rezultat determinat. Or, Comisia arată că, potrivit constatărilor instanței de trimitere, eliminarea a cel puțin 80 % din impurități nu a fost dovedită. Pe de altă parte, Comisia observă că boabele de siliciu

astfel obținute au fost cernute, ceea ce ar însemna că acestea aveau dimensiuni diferite înainte de cernere. Prin urmare, nu trebuie să se considere că a fost efectuată o reducere intenționată și controlată a blocurilor de siliciu.

Răspunsul Curții

36 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă trierea, zdrobirea și purificarea blocurilor de siliciu metalic, precum și cernerea, sortarea și ambalarea consecutive ale boabelor de siliciu rezultate prin zdrobire reprezintă o transformare sau o prelucrare ce conferă originea, în sensul articolului 24 din Codul vamal.

37 Din articolul 24 din Codul vamal reiese că, atunci când mai multe țări au intervenit în producerea unor mărfuri, acestea sunt considerate originare din țara în care au fost supuse ultimei transformări sau prelucrări substanțiale, o operațiune justificată economic, efectuată într-o întreprindere echipată în acest scop și din care a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu de fabricație important.

38 În această privință, Curtea a apreciat că, din articolul 5 din Regulamentul (CEE) nr. 802/68 al Consiliului din 27 iunie 1968 privind definiția comună a conceptului de origine a mărfurilor (JO L 148, p. 1), dispoziție care a precedat articolul 24 din Codul vamal, dar care este redactată în termeni identici, reiese că determinant este criteriul ultimei transformări sau prelucrări substanțiale (Hotărârea din 13 decembrie 1989, Brother International, C-26/88, Rec., p. 4253, punctul 15 și Hotărârea din 13 decembrie 2007, Asda Stores, C-372/06, Rep., p. I-11223, punctul 32).

39 Este necesar să se amintească faptul că, în ceea ce privește aplicabilitatea regulilor de listă, Curtea a statuat în Hotărârea din 10 decembrie 2009, HEKO Industrieerzeugnisse (C-260/08, Rep., p. I-11571, punctele 20 și 21), că, deși regulile de listă elaborate de Comisie contribuie la stabilirea originii nepreferențiale a mărfurilor, aceste reguli nu au forță obligatorie. Din acest motiv, conținutul acestor reguli trebuie să fie conform cu regulile de origine, precum cea enunțată la articolul 24 din Codul vamal, și nu poate să le modifice domeniul de aplicare. Această apreciere se aplică de asemenea pentru notele introductive.

40 De asemenea, deși actele de drept derivat pertinente trebuie interpretate în lumina acordurilor adoptate în cadrul OMC, nu este mai puțin adevărat că Acordul privind regulile de origine nu instituie în prezent decât un program de lucru pentru armonizare în cursul unei perioade de tranziție. Întrucât acest acord nu constituie o armonizare completă, membrii OMC dispun de o marjă de apreciere în ceea ce privește adaptarea regulilor lor de origine (Hotărârea HEKO Industrieerzeugnisse, citată anterior, punctul 22).

41 Din aceste considerații reiese că instanțele din statele membre, cu ocazia interpretării articolului 24 din Codul vamal, pot recurge atât la notele introductive, cât și la regulile de listă, în măsura în care acest fapt nu conduce la modificarea articolului menționat (a se vedea Hotărârea HEKO Industrieerzeugnisse, citată anterior, punctul 23).

42 În ceea ce privește problema pertinenței criteriului de schimbare a subpoziției tarifare, criteriu care rezultă din regulile de listă, în scopul de a stabili dacă operațiunile în discuție în acțiunea principală reprezintă o transformare sau o prelucrare ce conferă originea, în sensul articolului 24 din Codul vamal, Curtea a statuat deja că nu este suficientă căutarea criteriilor care definesc originea mărfurilor în clasificarea tarifară a produselor transformate, întrucât Tariful vamal comun nu a fost conceput în funcție de determinarea originii produselor, ci în funcție de cerințe proprii (a se vedea Hotărârea Gesellschaft für Überseehandel, citată anterior, punctul 5, Hotărârea din 23 martie 1983, Cousin și alții, 162/82, Rec., p. 1101, punctul 16, precum și Hotărârea HEKO Industrieerzeugnisse, citată anterior, punctul 29).

43 De asemenea, Curtea a hotărât că, deși este desigur corect că schimbarea poziției tarifare a unei mărfi, cauzată de operațiunea de transformare a acesteia, constituie o dovadă a caracterului substanțial al transformării sau al prelucrării specifice a acesteia, nu este mai puțin adevărat că o transformare sau o prelucrare poate prezenta un caracter substanțial chiar în lipsa unei astfel de schimbări de poziție (Hotărârea HEKO Industrieerzeugnisse, citată anterior, punctul 35). Această apreciere poate fi aplicată și criteriului schimbării subpoziției tarifare.

44 Rezultă că, pentru a stabili dacă operațiunile de transformare în discuție în acțiunea principală sunt cele care conferă originea, având în vedere condițiile prevăzute la articolul 24 din Codul vamal, trebuie luate în considerare și alte criterii decât cel întemeiat pe schimbarea subpoziției tarifare.

45 În această privință, din jurisprudența Curții reiese că determinarea originii mărfurilor trebuie să se întemeieze pe o distincție obiectivă și reală între produsul de bază și produsul transformat, referitoare în special la calitățile materiale specifice ale fiecăruia dintre aceste produse (a se vedea Hotărârile citate anterior Gesellschaft für Überseehandel, punctul 5, Cousin și alții, punctul 16, precum și HEKO Industrieerzeugnisse, punctul 29).

46 De asemenea, trebuie să se amintească faptul că ultima transformare sau prelucrare nu este „substanțială", în sensul articolului 24 din Codul vamal, decât dacă produsul care rezultă din aceasta prezintă proprietăți și o compoziție specifice proprii pe care nu le avea înainte de respectiva transformare sau prelucrare. Operațiunile care afectează prezentarea unui produs în scopul utilizării acestuia, dar care nu cauzează o modificare calitativă importantă a proprietăților sale, nu pot să determine originea produsului respectiv (a se vedea Hotărârea Gesellschaft für Überseehandel, citată anterior, punctul 6, Hotărârea din 23 februarie 1984, Zentrag, 93/83, Rec., p. 1095, punctul 13, și Hotărârea HEKO Industrieerzeugnisse, citată anterior, punctul 28).

47 Pe de altă parte, Curtea a precizat că operațiunile de transformare a unui produs care nu cauzează o modificare substanțială a proprietăților și a compoziției acestuia, constând

doar într-o împărțire și o modificare a prezentării, nu constituie, în schimb, o modificare calitativă suficient de distinctă care să poată fi considerată fie fabricarea unui produs nou, fie un stadiu de fabricație important al produsului respectiv (a se vedea în acest sens Hotărârea Zentrag, citată anterior, punctul 14).

48 Trebuie să se observe că, în acțiunea principală, clasificarea siliciului în cadrul subpoziției tarifare 2804 61 sau 2804 69 din NC se face în funcție de gradul de puritate al siliciului, cu alte cuvinte, pentru prima subpoziție, un grad egal sau mai mare de 99,9 %, și, respectiv, pentru a doua, un grad mai mic de 99,9 %. Trebuie să se considere, la fel cum procedează Comisia, că o astfel de diferență de clasificare corespunde atât diferenței în utilizarea siliciului, cât și muncii necesare fabricării acestuia.

49 În speță, operațiunile de transformare a siliciului, efectuate în India, includ trierea, zdrobirea, purificarea, cernerea, sortarea și ambalarea acestuia. În ceea ce privește, în primul rând, trierea, cernerea, sortarea și ambalarea siliciului, din dosarul primit de Curte reiese că aceste operațiuni nu au modificat deloc proprietățile sau compoziția, întrucât, în urma respectivelor operațiuni de transformare, acesta rămâne siliciu metalurgic întrebuințat, potrivit datelor necontestate din acest dosar, la fabricarea aliajelor cu aluminiul.

50 Astfel, Curtea a statuat deja că, pe de o parte, măcinarea în diferite grade de finețe a unui produs de bază nu ar putea fi considerată o transformare sau o prelucrare substanțială a acestuia, atât timp cât are ca efect numai modificarea consistenței acestui produs și a prezentării sale în scopul utilizării sale ulterioare, dar nu cauzează o modificare calitativă importantă a produsului de bază. Pe de altă parte, controlul de calitate prin triere, la care este supus produsul măcinat, precum și ambalarea acestuia răspund numai cerințelor de comercializare a produsului și nu afectează proprietățile substanțiale ale acestuia (a se vedea, cu privire la stabilirea originii cazeinei brute, Hotărârea Gesellschaft für Überseehandel, citată anterior, punctul 7).

51 Rezultă astfel că trierea blocurilor de siliciu metalic, pe de o parte, precum și cernerea, sortarea și ambalarea consecutive ale boabelor de siliciu care rezultă din zdrobirea acestuia, pe de altă parte, nu pot fi considerate operațiuni care pot conferi originea siliciului metalic.

52 În al doilea rând, cu privire la operațiunile de purificare și de zdrobire ale unui produs, din notele introductive reiese că cele două operațiuni pot conferi origine produsului care face obiectul respectivelor operațiuni, aceasta chiar în lipsa unei schimbări a subpoziției tarifare a produsului respectiv. Situația menționată ar fi valabilă, potrivit termenilor notei introductive nr. 3, în cazul purificării, dacă este efectuată la un stadiu de fabricație a produsului în cursul căruia sunt eliminate cel puțin 80 % din impuritățile existente. Situația ar fi aceeași, în temeiul notei introductive nr. 4, în ceea ce privește zdrobirea, atunci când aceasta corespunde unei reduceri voluntare și controlate, altfel decât prin simpla concasare, a produsului în particule care prezintă caracteristici fizice și chimice diferite față de materiile precursoare.

53 Trebuie să se constate că, în această privință, criteriile care rezultă din notele introductive nr. 3 și nr. 4 permit să se țină seama de modificarea calitativă importantă a proprietăților siliciului, de distincția obiectivă și reală dintre produsul de bază și produsul transformat, precum și de destinația siliciului. În consecință, acestea sunt conforme jurisprudenței amintite la punctele 45-47 din prezenta hotărâre. Întrucât criteriile menționate nu modifică domeniul de aplicare al articolului 24 din Codul vamal, utilizarea acestora este justificată în împrejurările din acțiunea principală.

54 Cu toate acestea, instanța de trimitere arată că, întrucât nici nu s-a dovedit că operațiunea de purificare în discuție în cauza principală ar fi eliminat 80 % din impuritățile existente, nici nu este posibil să se constate că zdrobirea în discuție în acțiunea principală corespunde reducerii voluntare și controlate a blocurilor de siliciu în particule, criteriile prevăzute prin notele introductive nr. 3 și nr. 4 nu sunt îndeplinite în acțiunea principală. În aceste condiții, operațiunile de purificare și de zdrobire ale siliciului, astfel cum au fost efectuate acestea în India, nu constituie o transformare sau o prelucrare substanțială, în sensul articolului 24 din Codul vamal, care să permită să se considere produsul obținut ca fiind originar din statul în care au avut loc aceste operațiuni.

55 Având în vedere considerațiile de mai sus, trebuie să se răspundă la prima întrebare în sensul că trierea, zdrobirea și purificarea blocurilor de siliciu, precum și cernerea, sortarea și ambalarea consecutive ale boabelor de siliciu rezultate prin zdrobire, astfel cum au fost efectuate în acțiunea principală, nu reprezintă o transformare sau o prelucrare ce conferă originea, în sensul articolului 24 din Codul vamal.

Cu privire la a doua întrebare

56 În ipoteza în care siliciul metalic în discuție în acțiunea principală este considerat ca fiind originar din China, instanța de trimitere ridică, prin intermediul celei de a doua întrebări, problema validității Regulamentului nr. 398/2004. Mai precis, aceasta pune în discuție chestiunea dacă, pe de o parte, Consiliul a comis o eroare de apreciere prin faptul că a plecat de la o premisă eronată în ceea ce privește stabilirea existenței prejudiciului cauzat industriei comunitare și, pe de altă parte, dacă menținerea nivelului taxei antidumping la 49 % prin Regulamentul nr. 398/2004 este compatibilă cu articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază.

Observații introductive

57 În primul rând, trebuie să arate că, prin intermediul întrebării sale, instanța de trimitere a considerat necesar, astfel cum acesta reiese din decizia de trimitere, să solicite Curții un control de validitate a Regulamentului nr. 398/2004 numai în ceea ce privește existența prejudiciului cauzat industriei comunitare și menținerea nivelului taxei antidumping prin acest regulament.

58 Hoesch consideră că Regulamentul nr. 398/2004 este nevalid pentru motivul, pe de o parte, al unei erori vădite de apreciere în stabilirea legăturii de cauzalitate între

importurile de proveniență chineză și prejudiciul suferit de industria comunitară, precum și, pe de altă parte, al depășirii termenului de procedură în cadrul reexaminării măsurilor antidumping.

59 Potrivit unei jurisprudențe constante, procedura stabilită la articolul 267 TFUE este întemeiată pe o separare clară a funcțiilor între instanțele naționale și Curte, astfel încât numai instanța națională care judecă litigiul și care trebuie să își asume răspunderea pentru hotărârea judecătorească ce urmează a fi pronunțată are competența să aprecieze, luând în considerare particularitățile cauzei, atât necesitatea pronunțării unei hotărâri preliminare, pentru a fi în măsură să pronunțe propria hotărâre, cât și pertinența întrebărilor pe care le adresează Curții (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 iunie 2007, Ordre des barreaux francophones et germanophone și alții, C-305/05, Rep., p. I-5305, punctul 18).

60 În aceste condiții, nu este necesar să se extindă examinarea validității Regulamentului nr. 398/2004 prin raportare la motivele care nu sunt avute în vedere de instanța de trimitere (a se vedea, prin analogie, Hotărârea Ordre des barreaux francophones et germanophone și alții, citată anterior, punctele 17-19).

61 În al doilea rând, trebuie amintit că, în domeniul politicii comerciale comune și în special în domeniul măsurilor de protecție comercială, instituțiile comunitare dispun de o putere largă de apreciere datorită complexității situațiilor economice, politice și juridice pe care acestea trebuie să le analizeze (a se vedea Hotărârea din 27 septembrie 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, Rep., p. I-7723, punctul 40 și jurisprudența citată).

62 În plus, potrivit unei jurisprudențe constante, stabilirea existenței unui prejudiciu cauzat industriei comunitare presupune aprecierea unor situații economice complexe, iar controlul jurisdicțional al unei asemenea aprecieri trebuie să se limiteze astfel la verificarea respectării regulilor de procedură, a acurateței situației de fapt reținute pentru efectuarea alegerii contestate, a absenței oricărei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a absenței oricărui abuz de putere (a se vedea Hotărârea Ikea Wholesale, citată anterior, punctul 41 și jurisprudența citată, precum și Hotărârea din 28 februarie 2008, AGST Draht- und Biegetechnik, C-398/05, Rep., p. I-1057, punctul 34).

63 În lumina considerațiilor de mai sus, trebuie să se examineze validitatea Regulamentului nr. 398/2004.

Cu privire la stabilirea prejudiciului cauzat industriei comunitare

64 Instanța de trimitere observă, în primul rând, că îndoielile pe care le are în ceea ce privește validitatea Regulamentului nr. 398/2004 au ca sursă Hotărârea Tribunalului din 14 martie 2007, Aluminium Silicon Mill Products/Consiliul (T-107/04, Rep., p. II-669), prin care acesta a anulat articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 2229/2003 al Consiliului din 22 decembrie 2003 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de siliciu originar din Rusia (JO L 339, p. 3, Ediție specială, 11/vol. 33, p. 61), în special pentru motivul că, la stabilirea prejudiciului cauzat industriei comunitare, Consiliul a comis erori vădite de apreciere. Instanța de trimitere subliniază că regulamentul anulat prin această hotărâre privea aceleași perioade de anchetă și de referință precum cele la care se referă Regulamentul nr. 398/2004 și că evoluția economică a pieței comunitare a siliciului este identică pentru aceste două regulamente, astfel încât Regulamentul nr. 398/2004 ar trebui anulat pentru aceleași motive.

65 În această privință, trebuie să se constate că cele două regulamente diferă cu privire la un punct esențial. Astfel, Regulamentul nr. 2229/2003 a instituit pentru prima dată taxe antidumping asupra importurilor de siliciu originar din Rusia și a fost adoptat la finalizarea unei prime anchete desfășurate în temeiul articolului 5 din regulamentul de bază. Prin urmare, Consiliul era obligat să stabilească existența unui prejudiciu cauzat industriei comunitare de importurile respective. În schimb, Regulamentul nr. 398/2004 menține măsuri antidumping asupra importurilor de siliciu originar din China, măsuri care sunt în vigoare din anul 1990, și a fost adoptat, așadar, în urma unei reexaminări efectuate în temeiul articolului 11 alineatul (2) din regulamentul de bază. În această privință, trebuie amintit că o procedură de reexaminare este, în principiu, diferită în mod obiectiv de procedura anchetei inițiale, care este reglementată prin alte dispoziții din același regulament [Hotărârea din 27 ianuarie 2005, Europe Chemi-Con (Germania)/Consiliul, C-422/02 P, Rec., p. I-791, punctul 49].

66 Astfel, diferența obiectivă care există între aceste două proceduri constă în faptul că importurile supuse unei proceduri de reexaminare sunt cele care au făcut deja obiectul instituirii unor măsuri antidumping definitive și cu privire la care, în principiu, au fost aduse probe suficiente în sensul stabilirii faptului că eliminarea acestor măsuri ar favoriza probabil continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului. În schimb, atunci când importurile sunt supuse unei anchete inițiale, obiectul acesteia este tocmai să stabilească existența, gradul și efectul oricărui dumping invocat, chiar dacă deschiderea unei asemenea anchete presupune existența unor probe suficiente pentru a justifica declanșarea unei asemenea proceduri [Hotărârea Europe Chemi-Con (Germania)/Consiliul, citată anterior, punctul 50].

67 Astfel, din articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază rezultă că menținerea măsurilor antidumping ulterior datei la care acestea expiră în mod normal este posibilă numai atunci când a fost stabilit, în cadrul unei reexaminări, că expirarea măsurilor „ar favoriza continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului". Rezultă că, pentru aprecierea validității Regulamentului nr. 398/2004, constatările efectuate de Tribunal în Hotărârea Aluminium Silicon Mill Products/Consiliul, citată anterior, cu privire la existența unui prejudiciu în cadrul examinării validității Regulamentului nr. 2229/2003 sunt, ca atare, lipsite de pertinență.

68 În al doilea rând, instanța de trimitere consideră că există o contradicție între, pe de o parte, a doua teză a considerentului (71) al Regulamentului nr. 398/2004, potrivit căreia volumul de vânzări și cota de piață a industriei comunitare au „stagnat" ulterior anului 2000, și, pe de altă parte, indicațiile privind volumul de vânzări, precum și cota de piață a industriei comunitare, care sunt menționate în tabelele 6 și 8 din preambulul regulamentului respectiv.

69 În această privință, trebuie amintit mai întâi că, din tabelul 6 menționat, rezultă că între anul 1998 și anul 2000, vânzările de siliciu ale industriei comunitare au crescut cu 54 %, în timp ce, între anul 2000 și perioada de anchetă, aceste vânzări au înregistrat o creștere de aproximativ 2,1 %. În plus, tabelul 8 din acest regulament arată că, între anul 1998 și

anul 2000, cota de piață deținută de industria comunitară a trecut de la 29,8 % la 34,3 %, iar între anul 2000 și perioada de anchetă, de la 34,3 % la 36,7 %.

70 Din aceasta rezultă că, deși este cert că volumul vânzărilor de siliciu și cota de piață deținută de industria comunitară au crescut în cursul perioadei de anchetă, nu este mai puțin adevărat că, ținând seama de creșterea importantă a volumului de vânzări între anul 1998 și anul 2000, și anume 54 %, din anul 2000 industria comunitară și-a încetat evoluția și poate fi astfel considerată stagnantă. În consecință, nu există o contradicție între, pe de o parte, tabelele 6 și 8 din preambulul Regulamentului nr. 398/2004 și, pe de altă parte, considerentul (71) al regulamentului respectiv.

71 În continuare, trebuie să arătăm că din considerentul (72) al Regulamentului nr. 398/2004, al cărui conținut nu este contestat, reiese că, din anul 2000, nu s-a observat nicio îmbunătățire semnificativă în evoluția industriei comunitare. În plus, considerentul (73) al acestui regulament, de asemenea necontestat, menționează că, între anul 2000 și perioada de anchetă, situația industriei comunitare s-a deteriorat și a devenit extrem de delicată și de vulnerabilă în cursul perioadei de anchetă.

72 În sfârșit, în temeiul articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2496/97, nivelul taxei antidumping definitive aplicabile importurilor de siliciu metalic originar din China, înainte de vămuire, era de 49 %. Prin urmare, este foarte probabil că respectivele cote de piață ale importurilor chineze de siliciu erau mai puțin importante decât cele care ar fi fost în lipsa impunerii taxelor antidumping. În acest context, întrucât din considerentul (74) al Regulamentului nr. 398/2004, al cărui conținut nu este contestat, reiese că volumul importurilor provenite din China, care fac obiectul unui dumping, a crescut considerabil în cursul perioadei cuprinse între 1 ianuarie 1998 și sfârșitul perioadei de anchetă și că este probabil ca, în lipsa măsurilor antidumping atunci în vigoare, ar fi intrat pe piața comunitară cantități foarte mari din produsul în cauză la prețuri foarte mici, inferioare prețurilor industriei comunitare, Consiliul a concluzionat

în mod întemeiat în sensul existenței, în lipsa impunerii unor taxe antidumping, a unui risc important pentru industria comunitară în cazul importurilor chineze de siliciu.

73 În aceste condiții, Consiliul nu a comis nicio eroare vădită de apreciere atunci când a concluzionat în sensul probabilității reapariției unui prejudiciu pentru industria comunitară în situația eliminării măsurilor antidumping.

Cu privire la menținerea nivelului taxei antidumping

74 Instanța de trimitere solicită să se stabilească dacă menținerea nivelului taxei antidumping la 49 % prin articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 398/2004 este compatibilă cu articolul 9 alineatul (4) ultima teză din regulamentul de bază, în timp ce marja de dumping, care era de 68,1 % potrivit celui de al douăzeci și patrulea considerent al Regulamentului nr. 2496/97, nu mai era decât de 12,5 % în temeiul considerentului (27) al Regulamentului nr. 398/2004.

75 În această privință, Hoesch arată că, potrivit articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază, care se aplică și reexaminărilor în temeiul articolului 11 alineatul (5) din regulamentul respectiv, este interzisă stabilirea unei taxe vamale mai mari decât marja antidumping.

76 Trebuie să se arate că, astfel cum se indică la punctele 66 și 67 din prezenta hotărâre, în cadrul reexaminării măsurilor antidumping care urmează să expire, efectuată în temeiul articolului 11 alineatul (2) din regulamentul de bază, autorităților comunitare le

revine sarcina de a stabili numai dacă expirarea acestor măsuri ar favoriza continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului, situație în care măsurile menționate ar fi menținute. În caz contrar, măsurile antidumping sunt abrogate. Această afirmație este confirmată de modul de redactare a articolului 11 alineatul (6) din regulamentul respectiv, potrivit căruia, în situația în care reexaminările justifică acest lucru, măsurile sunt abrogate sau menținute în temeiul alineatului (2) al acestui articol, în timp ce din alineatul (6) menționat reiese că măsurile pot fi nu numai abrogate sau menținute, dar și modificate în temeiul alineatelor (3) și (4) ale articolului respectiv. În consecință, o reexaminare a măsurilor care urmează să expire nu poate să conducă la o modificare a măsurilor în vigoare.

77 Pe de altă parte, articolul 9 alineatul (4) ultima teză din regulamentul de bază prevede o cerință potrivit căreia valoarea taxei antidumping „nu trebuie să depășească marja de dumping stabilită și trebuie să fie mai mică decât această marjă, în cazul în care această taxă mai mică este suficientă pentru a elimina prejudiciul adus industriei comunitare". Or, având în vedere economia generală și obiectivele sistemului în care se încadrează respectivul articol, acesta nu are vocație să se aplice procedurii prevăzute la articolul 11 alineatul (2) din regulamentul menționat. În plus, astfel cum s-a indicat la punctul precedent din prezenta hotărâre, autoritățile comunitare pot, în cadrul reexaminării măsurilor antidumping efectuate în temeiul articolului 11 alineatul (2) din regulamentul de bază, numai să mențină sau să abroge măsurile respective.

78 În speță, autoritățile comunitare au concluzionat, la finalizarea acestei reexaminări, că expirarea măsurilor antidumping ar cauza probabil reapariția prejudiciului. Prin urmare, Consiliul, în mod întemeiat și în conformitate cu articolul 11 alineatele (2) și (6) din regulamentul de bază, a decis să mențină nivelul taxei antidumping la 49 %.

79 Având în vedere totalitatea considerațiilor de mai sus, trebuie să se răspundă la a doua întrebare în sensul că examinarea acesteia nu a revelat niciun element de natură să afecteze validitatea Regulamentului nr. 398/2004.

Cu privire la cheltuielile de judecată

80 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declară:

1) Trierea, zdrobirea și purificarea blocurilor de siliciu, precum și cernerea, sortarea și ambalarea consecutive ale boabelor de siliciu rezultate prin zdrobire, astfel cum au fost efectuate în acțiunea principală, nu reprezintă o transformare sau o prelucrare ce conferă originea, în sensul articolului 24 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar.

2) Examinarea celei de a doua întrebări adresate de instanța de trimitere nu a revelat niciun element de natură să afecteze validitatea Regulamentului (CE)

nr. 398/2004 al Consiliului din 2 martie 2004 de instituire a unui drept antidumping definitiv la importurile de siliciu originare din Republica Populară Chineză.

Semnături